

Sub imperiul Amăgirii

Flavius Laurian Duverna

Sub Imperiul Amăgirii

Când Doamne-n voința Ta,
Tu-ai hotărît, crearea lumii
Spre măreția Înțelepciunii,
Atunci,... spre existența sa
Tu i-ai creat cadrul prielnic
Prin dragostea de Vistiernic
Ca-n ascultare, ea să stea!

Și-n câte Doamne, ai creat
Pentru a-i fi viața frumoasă
În prezența-Ți maiestuoasă,
L-ai pus în rolul de-mpărat
Peste fapăturile, fără cuvânt
Pe primul om de pe pământ,
Și-ntregul cer, s-a bucurat!

O! Dar nu a fost, așa să fie
O lume nouă,-n dezvoltare
Spre zlava Ta triumfătoare
Să Te mărească-n veșnicie,
Căci Lucifer prin travestire
Și-a-ntins ascunsa-i ispitire
Și omu-a căzut, prin magie.

Astfel, din stăpân și Împărat
Transpus într-altă atmosferă -
Viața-i s-a-nscris - pasageră
Pe-acest pământ blestemat,
De-acum chiar, dezmoștenit -
De dreptul său ce-ai rânduit
Când Doamne, Tu l-ai creat!

Ce s-a pierdut, prin amăgire
În vina grea de neascultare,
Prin Hristos și jertfa-I mare
S-a ajuns iar, la reîntregire -
Prin „Sămânța” cea promisă
Când moartea a fost învinsă
Prin scumpa Sa neprihănire!

Astfel, din imperiul amăgirii

Lumea a fost răscumpărată
În Jertfa-Ți cea sfântă dată,
Prin legea scumpă, a Iubirii
Sub care Doamne al Tău har
A marcat vieții,-un alt hotar,
Destin de-a pururi nemuririi!

Flavius Laurian Duverna
18 mai 2015